

har været talt om et sønderjyds Venstre; der er dem, der mener, at den Bevægelse, som for Øjeblikket foregaar nede i Sønderjylland, er et Forsøg paa at retablere den Dannelse af et sønderjyds Venstre, som strandede i 1920. Nu vel, lad os tænke os, at der dannes et sønderjyds Venstre; dette vil efter Valgloven af 1920 besætte alle Kredsmandaterne; Gennemsnittet, som danner Grundlag for Valg, vil være 5 482, og dette vil sige, at der kræves 237 Mandater i Folketinget. Og endelig de, som man fra Regerings Side kan tænke sig som de værste, nemlig de, der er samlet i det radikale Parti, hvad kan de gøre? Ja, hvis de havde ondt i Sinde, saa kunde f. Eks. de i Roskilde, Ringsted og Skive opstillede radikale Kandidater slutte sig sammen og kalde sig f. Eks. Det forenede Venstre og gaa til Valg under denne Fane paa et rent radikalt Program. Dette vilde medføre, at disse Kandidater efter Valgtallene af 1920 sejrede i den nævnte 3 Kredse; Gennemsnittet synker til 4 764, og nu kræves der 252 Mandater i Folketinget, for at Ligeligheden, Forholdsmæssigheden, kan være tilvejebragt. Da der ikke er det, gaar Valget i Staa, for der er slet ingen Regler for, hvad man overhovedet skal gøre, og hvis der indførtes Regler derfor, hvad naturligvis Ministeren kan sige, man vil gøre — man kan sige, hvorledes det skal reduceres —, saa vil, hvis en af de nævnte tre Ting sker, at der dannes et lolland-falstersk Socialdemokrati eller et sønderjyds Venstre eller et forenet radikalt Venstre i de ovennævnte tre Kredse, disse medføre, at det Parti, hvorfra de paagældende har skilt sig ud, faar en væsentlig Fordel, idet det sejrer paa ganske smaa Stemmegennemsnit i disse tre Kredse og faar hele sin øvrige Stemmemasse udelukkende lagt paa Tillægsmandaterne.

Med andre Ord, Mulighederne for Månvrering er store og vil kunne — ogsaa i det Tilfælde, at man giver Regler for, hvad der skal gøres, naar Tillægsmandaterne ikke slaar til — medføre, at Forholdsmæssigheden forskydes. Jeg har foretaget en Undersøgelse af, hvorledes det vilde gaa i det af mig før nævnte Tilfælde, at Venstre bevarede de 45 Kredsmandater. Folketinget maatte da reduceres ned fra de 165, som der i saa Fald egentlig skulde være, til de 151, som der er, og naar man saa reducerer Tillægsmandaternes Fordeling paa en rimelig Maade, vilde det medføre en Forskydning af Valgets Resultat, som kuldcastede al Forholdsmæssighed og gav Venstre i Forening med de Konservative

en Stilling, som disse Partier ikke vilde have under en fuld Gennemførelse af Forholdstalsprincippet. Men, siger Ministeren og hans Venner om dette Forslag, i Forhold til den nuværende Ordning betyder det et Fremskridt i Retning af Klarhed; der vil ikke indtræffe saadanne Kombinationer eller Vanskeligheder, som den nuværende Ordning kan medføre; og navnlig mener han, at hans Ordning vil sprede Kandidaterne paa en bedre Maade over Landet, end det sker efter den Ordning, der for Øjeblikket gælder. Man har jo hæftet sig meget ved, at her bliver der i Opstillingskredsene nogle Steder valgt een og andre Steder to og flere Kandidater. Det spiller jo imidlertid ingen Rolle, saa længe det er Omraadet og ikke Opstillingskredsen, der repræsenteres, men i det Øjeblik, man kalder det et Enmandskredssystem, vil en Ulighed i Enmandskredsenes Repræsentation falde meget stærkt i Øjnene. Og der falder det jo straks i Øjnene, at der er 33 Kredse, som faar 1 Repræsentant, nemlig den, der har Fler-tal af Stemmer, men der er 33 andre Kredse, som faar 2 Repræsentanter, der er 11, som faar 3, og der er 1, som faar 4. Denne sidste Kreds, den lykkelige Kreds, hvor alle de opstillede Kandidater fra de store Partier vælges og paa Forhaand er sikre paa Valg, er Frederiksberg Østre, og jeg antager, der vil blive stærkt Tilløb til denne Kreds, hvis denne Valglov nogen Sinde skulde blive gennemført, thi der vil Kandidaterne være i den lykkelige Stilling, at deres Opgave ikke er at bekæmpe hinanden, men paa bedst mulig Maade at samvirke indenfor alle fire Partier for at sikre alle de fire Kandidaters Valg.

Ja, da den højtærede Minister og hans Parti saa ofte har kritiseret de Ejen-dommeligheder, som kan forekomme under den nuværende Ordning, der er et Valg i Omraader, gør jeg opmærksom paa, hvad der kan indtræde i hans Enmandskredssystem. I Gentoften bliver der valgt 2 Kandidater; der vælges nemlig den konservative og den socialdemokratiske, men saa træder pludselig det ærede Medlem Hr. H. O. Hansens Parti frem og skal have et Mandat der, hvilket medfører, at hans Parti, som er det femte i Rækken, bliver det tredje, som faar en Repræsentant valgt i denne Enmandskreds, men de to Partier, hvis Stemmetal ligger over dette Partis, bliver ikke repræsenteret. Hvorledes skal Vælgerne kunne forstaa dette, naar det er et Enmandskredssystem, der gennemføres? I Stege gaar det paa